

"Makam-ı nübüvvete lââyık bir mânâ ile Peygambere müjde-i mağfiret ve âhirinde sahabelere mağfiret ile müjde etmekle, o imaya bir letâfet daha katar." cümlesini izah eder misiniz?

"Sûrenin başı -hakikî günahlardan mağfiret değil; çünkü ismet var, günah yok- belki makam-ı nübüvvete lââyık bir mânâ ile Peygambere müjde-i mağfiret ve âhirinde sahabelere mağfiret ile müjde etmekle, o imaya bir letâfet daha katar."(1)

Peygamber Efendimiz (asm) manen sürekli bir terakki ve tekemmül içinde olduğu için, her terakkisinde bir önceki makamı gaflet addediyor. Tabi bu gaflet nisbidir, bizim anladığımız bir gaflet değildir. Bu, makam-ı nübüvvete uygun bir gaflet telakkisidir. Hal böyle olunca tövbe ve istiğfar manası Peygamber Efendimizin (asm) manevî âleminde de bulunuyor. Ama onun gafletine çok büyük peygamberler bile yetişemiyor. Bu gaflet Allah ile Resulü (asm) arasında hususi bir makamdır. Yani Gaffar ve Settar isimleri mağfiret noktasından avamda başka, havasta başka tecelli ediyor.

Nitekim, akıl ve marifette en ileri, esmâ-i ilahiyenin en mükemmel aynası, saltanat-ı ilâhiyenin en büyük dellalı, ilâhi esrarların membaı ve iki âlemin güneşi olan Hazret-i Peygamber (asm.) "*meratib-i kemalâta seyr ü sülûkünden ibaret*" olan miraç vasıtasıyla ferşten arşa yükseldi. Kâinatın en büyük hocası olan Allah Resulü (s.a.v) yedi kat semayı geçerek Sidret-ül Münteha ve Kab-ı Kavseyn, yani imkan ve vücub arası olan ilâhi visalin en mahrem bucağına erişti, cenneti ve cehennemi gördü, sonsuz sırlara vakıf oldu, zamandan ve mekândan münezzeh olan Cenab-ı Hakk'ı miraçtan başgözü ile gördü; buna rağmen şöyle buyurdu: "*Subhâneke maarefnâke hakka marifetike ya maruf*" (Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Ben seni tam bir marifetle bilemedim.)

"Makam-ı nübüvvete lââyık bir mânâ ile Peygambere müjde-i mağfiret"i bu şekilde yorumlayabiliriz.

(1) bk. [Lem'alar, Yedinci Lem'a.](#)